

www.e-rara.ch

Homeri Batrachomyomachia

Homerus

Apud inclytam Germaniae Basileam, [1518]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-2816>

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

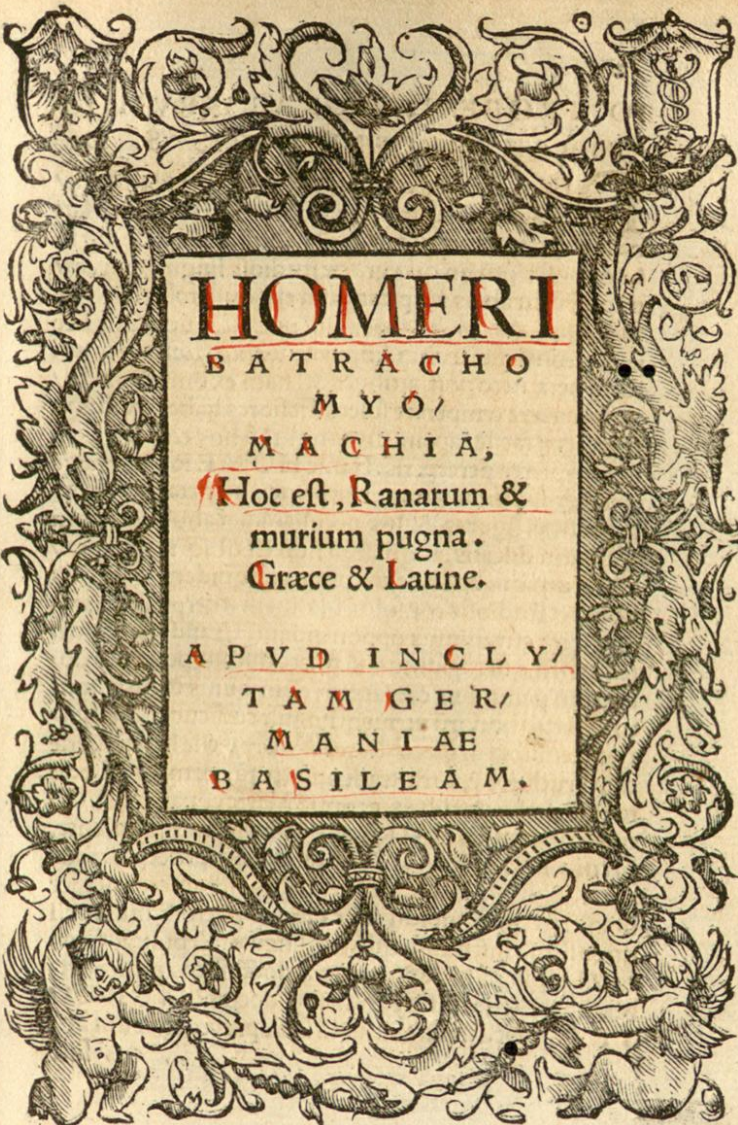
Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

3.

HOMERI

BATRACHO

MYO/

MACHIA,

Hoc est, Ranarum &

murium pugna.

Grace & Latine.

APVD INCLY/

TAM GER/

MANIAE

BASILEAM.

2
**IO. FROBENIVS, GRAECARVM LI-
TERARVM CANDIDATIS S. D.**

Dedimus modo uobis Aesopi Phrygis, & Ga-
bria fabellas graecas, in Enchiridij forma, cū lati-
na interpretatione, uidelicet ut habeatis aliquid stilo so-
luto conscriptū, in quo graeca studiosi linguā exerceat
mini. Nam ab ijs auspicandum est, qui prosa oratione
sunt usi, quos λογιστάφους illi uocant, quod simplicē
ac cōmunem plerunq; linguam ἀπικισμένοι sequun-
tur. Poetae uero post attingendi. nam ex omnibus lin-
guis sua fere temperare solent. Et sic res habet, ut illis in-
tellectis ij facile capiantur. non autē si hos cognoscas, il-
los propterea perceperis. Nunc **HOMERI** βατράχο-
μυομαχίαν exhibemus, ut a principe poetarum exor-
si, poeticas figuras, & his peculiarē uocabulorū usum
paulatim discatis, ac quando non est ubiq; multū prae-
ceptorum qui doceant, in commune quidem omnibus
ubilibet studiosis consulturi, latinam interpretationem
e regione curauimus opponendam. Quid nunc prae-
texent isti, qui rogati cur nō graece discant, perpetuo do-
ctorum penuriam causantur, cū in huius tēporis tam
mire fertili bonorū utriusq; linguā codicum propaga-
tione, cuilibet in grecis αὐτοδιδάκτορι esse liceat, et grae-
cam eruditionē, citra tradentis operā, ex mutis modo
magistris, hoc est libris, proprio Marte cōparare. Quā-
quam speramus **CHRISTO** bene studijs uolente,
breui **GERMANIAM** uniuersam praeceptoribus
abundaturam. Accepimus em̄, Louanij, inferioris Ger-
maniae frequēs oppidū est, ex legato Hieronymi Busli-
dij collegiū institui, in quo tres linguā, Hebraica, Grae-
ca & Latina, publice & gratis a doctissimis professori-
bus liberali stipendio conductis, doceantur. **CHRIS-
TIVS** Opt. Max. faxit, ut id belle procedat. Tum au-
lim

fim ego barbari iam alie nimis omnia studia ferme
CCCCC annos occupanti, laqueū, ut prouerbio di-
 citur, mandare, quā non ut olim sensim irrepsit, ita nūc
 leuiter, sed rapti, & λαβὴ καὶ κόρη sit elimināda. Porro
 quod ad nos attinet, nos bonis literis non deerimus,
 quando pro uirili parte, nostrā, si qua est, industriā hic
 adiuuāt illustria ueræ eruditōis lumina, Des. **HRAS**
MVS ROT. Ludouic⁹ Berus, V. Fabritius Capito,
 Amorbachij Bruno & Basilius, & Beatus Rhenanus.
 atq; horū affectatōres, C. Fonteius Vessennus, Hierony-
 mus Artolphus, Ludouicus Carinus, Albertus Bure-
 rius, Ioannes Atrocianus, Stephanus Ferrarius, Io. Do-
 ringus. Dabimus autē lubētē deinceps maiora, si mo-
 do cognouerimus nostro uos sumptui, qui ceterē maxi-
 mus est, redimendis libris aliqua saltē ex parte respon-
 suros. Nam si lucrū pecuniariū noster scopus esset, & nō
 potius publica studiosorū utilitas, in primis non q̄ ca-
 stigate & emuncte, & q̄ non unūquodlibet, sed q̄ mul-
 tum imprimeretur, considerandum nobis foret. Eram
 propemodum oblitus lectores admonere βατράχοις
 μαχίαι, ab ijs qui inter doctos acerrimo sunt iudicio,
 non ab Homero credi profectam, sed a quopiam qui
 illū æmulatus, hoc poemation luserit, & ut libello plus
 accederet gratiā, Homericō nomini inscripserit. Tamen
 si huius, quisquis fuerit, diuinū ingeniū ex hoc poema-
 tio satis abunde eluxit, ut hinc nō multo minus qualis
 fuerit appareat, nempe eximius, q̄ ex Iliadē Homerus,
 quod nugās serio tractare, & feliciter, multo maximi in-
 genij sit argumentū. Quidam ad Tigreten Carem refe-
 runt, nā memini nobis a Beat. Rhenano demonstratū
 exemplar uetustū, in quo titulus erat, ΤΙΓΡΗΤΟΣ ΤΟ
 ΚΑΡΟΣ. Bene Valete. Apud inclytā Germaniā Ba-
 silēā, postridie Cal. Ianuariās. An. M. D. XVIII.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-

ΤΡΑΧΟΜΙΟΜΑΧΙΑ.

ΡΧόμενος πρῶτον μυσῶν χορὸν ἐξ ἐλίκωνος
 ἐλθὼν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἰνέῃ αἰοδῶς,
 ἢ νέον ἐμ' δ' ἐλπίσιν ἐμοῖς ἐπὶ ἰούωσι θῆκα
 Ἰφίμην ἀπαρτίην πολέμοι κλονομένην ἄρκος
 εὐχόμενῳ μερόπεσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλῆσθαι,
 πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριτεύσαντες ἔβησαν,
 γηγενέων ἀνδρῶν μιμῶμενοι ἔργα γιγάντων,
 ὡς λόγῳ ἐν θνητοῖσιν ἔλω. τῆρ δ' ἔχευ' ἀρχὴν.

Μῦς ποτὲ διφάλεος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πηλοῖον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε χυλοῖον
 ὕδατι τερπόμονος μελινδῆι. τὸν δὲ κατ' αἶθερ
 λιμνόχαρις πολύφημ' ἔπος δ' ἐφθέγγετο τῶν.

Ἔειπες, τίς εἴ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνῃ; τίς δέ σ' ὀφύσας;
 πάντα δ' ἀλκήδυσον, μὴ φθιδόμενόν σε νοήσω.
 εἰ γὰρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω.
 δῶρα δέ τοι δώσω ξανθία πολλαὶ καὶ ἰοδαί.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φησὶ γναθὸς ὅς κ' ἤτις λίμνῳ
 τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμεν' ἡματα πάντα.
 καὶ με πικρὴς κηλεύς ποτε γείνατο ὕδρομοδῶσιν

μικροῖς

HOMERI R A

NARVM ET MVRIVM PVGNA.

Incipiēs primū Musarū coetū ex Helicone
Venire in meū cor supplico gratia cantus,
Quē nup in libellis meis sup genua posu.
Litē immensam tumultuosum opus Martis,
Supplicās hominibus in aures omnibus mittere.
Quomodo mures, in ranas principantes iuerunt
Terrigenum uirorum imitati opera gigantum.
Sic sermo iter mortales erat, tale at habuit pīcipiū
Mus aliquando sitibūdus felis periculū euitās,
Propinquū in lacum teneram adposuit barbā,
Aqua delectatus dulci, hunc autem uidit
Limnocharis obstrepera, uerbū at loquuta ē tale
O hospes qs es? uñ uenisti ad lit? qs at q te pdu
Oīa aut uere dic, ne mēdacē te intellexero. (xit
Si em te nouerim amicū dignū, ad domū ducā.
Dona autē tibi dabo hospitalitia multa & bona.
Sum autē ego rex Physignathus, qui per lacum
Color, ranarum dux diēs omnes,
Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusae
Mixtus

Λίμνη
χαίς του
της ο της
λίμνη
χαίς του
hoc est,
palude
gaudēs.
φουίγνα
θος από
του φυ
σαν τοίς
γνάθους,
hoc est,
ab eo q
inflet se
maxillis
το πο
μεδούση
τουτ ές
της βασί
λίσση, το
υδατος,
hoc est,
reginae
aquare.

μυχθεῖς ἐν φιλοτῆτι παρ' ὀχθρᾶς ἡριδανόο.
καὶ σὲ δ' ὄρω καλὸν τε καὶ ἄλκιμον ἔσοχον ἄλλων
σκηπτῶχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μάχητ' ἔν
ἐμμοιναί. ἀλλ' ἄγε δάσομ' ἐμ γενεῇ ἀγρόεε.

τόν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἡμείβετο φώνοι' ἔμ πε.
τί πτε γρόϑ' τοῦμόν ζητῆς τίλε δ' ἥλορ' ἅπασιν,
• οἰδρώποισ τε, δεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετεκνοῖς;
ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι. εἰμὶ δὲ κῆρϑ'
τρωῶνταο παρ' οὐς μεγαλήτορϑ'. ἦ δέ νυ μή τις
λαχομήλη θυγάτηρ πτεροβῶντος βασιλῆος.
γίνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεβρέφατο βρωτίε,
σύνκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
πῶς δ' ἐρίλορ' ποίῃ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίϑ' ὄξιμ' ἐν ὕδασι. αὐτὰρ ἐμοι γε
ῥῶσα παρ' ἀνθρώποις τῶν γε ἔθος. οὐ δέ με λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιςϑ' ἀπ' εὐκύνου κανέοιο.
οὐ γὰρ πλανῶς τανύπεπλος ἔχωρ' πολλήν σισαμίδα,
οὐ τόμος ἐκ πτέρυκος, οὐχ' ἥπατα λόνχοχίτωνα,
οὐ δὲ τυρὸς νεόπνηκτ' ἀπ' γλυκεροῖο γάλακτος.
οὐ χρυσὸν μελίτωμα, τό, καὶ μάκαρες πολέεσσιν,
οὐ δ' ὅσα πρὸς θοίνῳ μρόπων τέχνησι μάγασιν,
κοσμοῦντες χύτρες ἀστύμασι παντοδαποῖσιν.
οὐδ' ἐποῖ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν,
ἀλλ' εὐθὺς

RANAR. ET MVR. PVGNA. 7

Mixtus in amicitia apud ripam Eridani,
Et te qdē uideo pulchrūq; & fortē egregiū aliorū
Sceptriferum regem, & in bellis pugnacem
Esse, sed age citius tuam generationē concionare.

Huic autem rursus Psicharpax, dixitq;.

Quid nā gen⁹ meū pgris o amice, manifestū oib⁹
Hominib⁹sq; deisq; & caelestibus uolatilibus.

Psicharpax quidē ego uocor. sum autē filius

Troxartæ patris magnanimi, at mater

Lichomyle filia Pternotroctæ regis.

Genuit autē in lignario me, & enutriuit cibarijs.

Ficibus & nucibus, & edulijs omnigenis.

Quō autē amicū facies me in naturā nihil similē.

Tibi quidē em uita est in aquis, sed mihi certe

Quæcūq; apd' hoies cōedere cōsuetudo, neq; me

Pan̄is ter pistus à bene rotunda cista, (latet

Neq; placenta extensa habens multā sisāmida,

Nō sectio ex perna, nō iecora albā uestē habētia,

Neq; caseus nuper pressus à suauī lacte,

Nō bonum dulceariū, quod & diuī desyderant,

Neq; quæcūq; ad conuiuiā hominū faciūt coci,

Ornantes ollas condimentis uarijs.

Nunquam ex bello malum effugi clamorem,

r 4 Sed

τιχάρξ,
παξ, hoc
est, mi
carū ra
ptor.

τροξάρξ,
ταο, τὸν
ἐσι τρώ

γοντος
τὸν ἄρξ
τομ, hoc

est, uorā
tis panē

ἀψιχαμύ
λιν, & πὸ
τ' ἀείχλυ

τους μύ
λιν, hoc
est, a lā

bendis
molis.

πτερο
τρώκτις,
τοῦτ' ἐσι

τρώγον
ος τὰ ἐκ
πτερυγῆς,

hoc est,
gnas seu
coxas ar

rodētis
Sisami
da, gen⁹
est legu
minis.

ἀλλ' εὐδύς μετὰ μῶλορ ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην
οὐ δ' εἰδὶ ἄνθρωπον καὶ πρὸς μέγα σῶμα φοροῦντα.

ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρορ δάκτυλον κατὰ δάκνω,
ἡρὶ πτέρυγες λαβόμεν, ἢ οὐ πόνορ ἴκανερ ἄνδρα.
νῆδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμῆο.

ἀλλὰ δύνω μάλα πάντα τὰ δειδία πᾶσαρ ἐπ' αἶμα

• **Περικλ** **Ε** γαλίω, οἱ μοι μέγα πένθος ἄγασιν,
ἢ παγίδα σῖτόνεσσαν, ὅπ' εὖ δολόφ' ὤλεε πόντος.

πᾶσον δ' ἡ γαλίω περιδείδια, ἥτις ἄριστ',

ἢ ἡρὶ τρωγλοδύνοντα **Η** **Τ**ρώγλῳ ἐρεῖναι.

οὐ βῶγ' ὀφθαλμοὺς, οὐ κρᾶμβας, οὐ κολοκῶτας.

οὐ πύτλοισι χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοισι.

ταῦτα δ' ἡμῶν ἐσιν ἐδέσματα τῶν **Η** **Τ** λίμνῳ.

πρὸς τὰ δ' ἐμείδῃσας φυσίγναθος ἄντιον ἦνδ' α.

Ζ εἴνε, λίαν αὐχὲς ἐπὶ γαστέρι. ἐσὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ ἢ ἐπὶ χθονὶ, θαύματ' ἰδέσθαι.

αμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομῇν βατράχοισι κρονίωρ.

σκιρτῆσαι **Η** **Τ** γλῶ **Ε** ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ὄσι.

αἶρω δ' ἐν νώτοις. κρᾶτε δ' ἐμὲ μή ποτ' ὄλκαι,

ὅππῃς γηδόσσωσιν τὸν ἐμὸν δόμορ εἰσαφίκαται.

Ω γὰρ ἔφη, ἢ νῶτ' ἐδίδ' ε, ὃ δ' ἐβαινεν τάχιστα

χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κέφω.

ἡρὶ

RANAR. ET MVR. PVGNA. 9

Sed statim ad pugnā iens ppugnātibus mixt⁹ sū.
Non tūmūi hominē, & q̄uis magnū corp⁹ ferētē.
Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo,
Et à pede accepi & non labor occupauit uirum.
Suauius non aufugit somnus mordente me.
Sed duo ualde omnia timeo omnē per terram,
Accipitrē & felē, qui mihi magnū luctū adferūt.
Et decipulā gemituosā, ubi dolosū existit fatū.
Plurimum iam selem supertimeo, qui optimus,
Qui & foramen ingredientē p̄ foramen p̄quirīt.
Nō comedo raphanos, nō caules, nō cucurbitas,
Non porris uiridibus pascor, neq; apijs.
Hæc enim uestra sunt edulia per lacum.
Ad hæc autē subridēs Physignath⁹ cōtra locut⁹ ē,
O hospes ualde gloriaris ob uētrē, adlūt & nobis
Multa ualde in lacu & in terra mirabilia uisu,
Vtriuūta em̄ dedit pascuā ranis Saturni⁹ Iupiter,
Exultare per terrā, & in aquis corpus cooperire.
Si autē uis & hæc scire⁹ facile est
Portē te in humeris, tene autē me, ne aliqñ pereas.
Sic gauisus in meam domum uenias.
Sic certe iqt, & terga da, ille at̄ ascēdebat uelociter
Manus habens tenerum per collum, saltu facili.

r 5 **Et in primis**

Ὁ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ὄρμεις
 νῆα τ' ὀρόμουν φησιγνάθῃ. ἀλλ' ὅτε δὴ ξὰ
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζον πολλαὶ δακρύων,
 ἄρξασιν μετάνοιαν ἐμμέφετο. τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἐσφιγγεν ἦλ' ἰγασέρος. οὐδ' οἱ ἦτορ
 πᾶλλετ' ἀκθεῖν, καὶ ἐπὶ χθόνα βύλετ' ἰδέσθαι.
 • Πενὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβῳ κενόεντες ἀνάγκη.
 οὐδ' ἡμὶν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὕδασι καὶ ἥντε κώπῃ
 σύρων, εὐχόμενος τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζον. πολλαὶ δ' ἐβόα.
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον. ἀνὰ σόματ' ὁ δ' ἀγόρευεν.
 οὐχ οὐτὼ νώρισιν ἐβάσασε φόβῳ ἔρωτος
 ταῦν, ὅτ' ἐνρώπῃ διὰ κύματ' ἦν ἐπὶ κρήτιν,
 ὥς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγαν ἐς οἶκον
 βάτραχ' ὑψώσας ὠχρῶν δέμας ὕδατι λυγρῷ.
 ὕδρ' δ' ὁ δ' ἤξαπίνης ἀνεφάνετο δανὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροισι. ὁρῶν δ' ὑπὲρ ὕδατ' εἶχε βράχην.
 τῶν ἰδὼν κατέδυν φησιγνάθῃ οὐ τί νοήσας
 οἶον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι ἦλ' ἰλίμνην.
 δὺ δὲ βάθ' ἰλίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 κένθ' δ' ὥς ἀφ' ἑθ' ἐπὶ πῆγος ἐνδύς ἐς ὕδωρ.
 χεῖρας δ' ἐσφιγγεν καὶ ἀπολλύμενος κατέβριζε.
 πολλὰκι μὲν κατέδωκεν ἐφ' ὕδατι, πολλὰκι δ' αὖτε
 λακτίζων

RANAR. ET MVR. PVGNA. II

Et i primis qdē gaudebat qñ ituebat̃ uicinōs por
Natiōe gaudēs Phylsignathī, sed qñ iā utiq; (t^a
Vndis purpureis submergebat̃, mltū lacrymabat̃
Inutile pœnitētiā accusabat. euellebat aut̃ cōmas,
Et pedes stringebat per uentrē. in illo autē cor;
Concutiebat̃ insolētiā. & in terrā uolebat uidere;
Vehemēter at̃ igemiscebat̃ tioris frigidi necessariū
Caudā qdē i primis extēdit i aqs, tanq̃ remū (tē;
Trahens, supplicansq; deis in terram uenire,
Aquis purpureis submergebat̃. mltū at̃ clamabat
Et talē dixit sermonē. ab ore autē cōcionabatur.

Non sic humeris portauit onus amoris
Taurus, quādo Europā p undā duxit in Cretā,
Vt me pauigans superhumeralē duxit ad domū.
Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.

Hydr^o aut̃ ex iprouiso apparebat̃ horrēdū specta
Vtrisq; erectum sup aquā habebat collū. (culū
Hūc uidēs ingress^o ē Phylsignath^o, nō qcq; itelligēs
Qualem sociū futurus erat perdere per lacum.
Ingress^o ē at̃ pfūditatē lac^o, & euitauit pcā nigrā.
Ille aut̃ ut relictus est, cecidit supin^o statī in aquā.
Manus autē stringebat, & moriens stridebat.
Sape quidē ingrediebat̃ in aquā, sape aut̃ rursus
• Calcitrans

λακτιζῶν ἀνέδυνε. μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δ' οὐόμλυναι δὲ ῥίχες πλεῖστον βάρε' εἴλορον ἐπ' αὐτῷ
 ὕδασι δ' ὀλλύμεν' , τοῖσδε ἐφθέγγετο μύθους.

οὐ λήσασγε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας.
 ναυηγὸν ῥίψας ἀπ' σώματ' ὥς ἀπ' πέτρης.
 οὐκ ἄρ' με καὶ γαῖαν ἀμείνωμ' ἦοδα κάκισε.

καὶ κρατῖω τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον. ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδαρ' ἔρριψας, ἔχει θεὸς ἐκδικομ' ὄμμα.

πονήρ' σὺ τίσας μυνῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξας.

ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνυσεμ' ὃν ὕδασι. τόνδε κατέειπε

λαχοπῖναξ ὀχθησὶν ἐφεζόμεν' μαλακῆσι.

δαινὸν δ' ἐχολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγαγε μύεσσιν.

ὥς δ' ἔμαθον τ' ἰμοῖρα, ἔδ' ὁ χόλος αἰνὸς ἀπαντῶν.

καὶ τότε κρηύεσσιν εἰοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον.

κρηύσαν ἀγορεύδ' εἰς δώματα βωξάρτας

πατρὸς δυελῶν φίχάρπαγ', ὃς καὶ λίμνῳ

ὑπῆθ' ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας

ἦρ' ἦδ' ἡ τλήμων, μέσφ' δ' ἐπενήχετ' ὄντων.

ὥς δ' ἦλθον ἀνείδοντες ἅμ' ἡοί, πρῶτον ἀνέκ

τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολόμεν', εἶπε τε μῦθον.

ὦ φίλοι. εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα,

ἐκ βαρύνω, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.

εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσλως, ἐπεὶ βῆς παῖδας ὅλεσα.

RANAR. ET MVR. PVGNA. 13

Calcitrans egrediebatur, mortem autem non erat euitare.

Madentes autem pili plurimum podus trahebant in ipso.

Aquis autem periens tales loquutus est sermones.

Non latebis utique deos **P**hygnathe hac facies,

Naufragum iaciens a corpore ut a petra.

Non certe me per terram melior eras o pessime,

Pancratiōque luctaque, & ad cursum, sed decipiens.

In aquam me proiecisti, habet deus iustum oculum.

Poenam tu solues muriū exercitui, neque euitabis.

Hac locutus expirauit in aquis. hunc autem uidit

Lichopinax, ripis insidens mollibus. (ribus.

Vehementer autem ullulauit. currēs autem annūciauit mu

Vt autem didicerit mortem, ingressa est ira pniciosa uniuers

Et tunc pconibus suis iusserunt sub diluculum (los,

Proclamare ad concionem, in domos Troxartæ

Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum

Supin⁹ natabat, mortuum corpus, neque iuxta ripas

Erat iam miser. medio autem natabat ponto.

Vt autem uenerunt festinantes cum aurora, primum surrexit

Troxartes ob filium iratus, dixitque sermonem.

Quamici, tametsi solus ego mala multa passus

Ex ranis, fors mala omnibus facta est.

Sum autem ego infelix, postquam treis filios perdidit.

Et quidē

ἀλχοπί/
ναξ ἀπὸ
τῆς λείχης
τὰ πινά
κια, qd
lambat
paropsi
des & q/
dras.

14. ΚΥΚΛΩΝΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

καὶ τὸν μὲν πρῶτον γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
 ἐχθρὸν γαλέην τρωάλης ἐκ ποδὸς ἔλυσσεν.
 τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπλώεες ἐς μέσον ἦξαν,
 καινότεραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξουρόντες,
 ἥν παγίδα καλέσσι μυν ὀλέτεσσαν ἔδσαν.
 ἄφ' ἧς ἡμ' ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μκτέρῃ κεν νῆ.
 τὸν ἀπέπνιξεν φυσίγναλ' ἐς βυθὸν ἄξας.
 ἀλλ' ἄγε δ' ὀπλισόμεθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
 σώματα κοσμήσαντες ὅν' ἔντεσι θαιδ' ἀλείοισι.
 ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 καὶ τοὺς μὲν ἔ' ἐκόρυσεν ἄρης πολέμοιο μεμνηλὸς
 κνημῖδας μὲν πρῶτα πρὶ κνήμης ἑδνηκας,
 ῥίξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ τ' ἀσκήσαντες.
 οὗς αὐτὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέτρωξαν.
 δῶρην καὶ εἶχον καλαμοσεφείων ἀπ' βυσσῶν.
 οὗς γαλέην δείξαντες, ἐπισαμνίως ἐποίκσαν.
 ἄσπετος δ' ἦν λύχνη δ' μεσόμφαλον. ἡ δέ νυ λόγχη,
 εὐμήκεις βελόνας, παγχάλκεον ἔργον ἄρχει.
 ἡ δὲ κόρυς, δ' λέπτυσον ἐπὶ κροτάφοισι καεύς.
 οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἑνοπλοὶ. ὧς δ' ἐνόκσαν
 βῆχαιοι, θ' ἔσαν ἐδύσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
 ἔλδόντες, βολὴν ξάναγον πολέμοιο κακοῖο.
 σκεπτομένην δ' αὐτῶν πόδεσσι καὶ τῆς ὀρθῆς,
 κήρυξ

Et quidem primum utiq; occidit sapiens,
Inimicissimus felis foramen extra sapiens.
Alium aut rursus uiri crudeles ad mortē duxerūt
Vanioribus artibus ligneū dolum inuenientes,
Quā decipulā uocant muriū perditricē existētē.
Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclytæ,
Hunc suffocauit Phylignathus in pfundū ducēs.
Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
Corpora ornantes in armis uarijs.

Hæc loquutus persuasit armari uniuersos.
Hos quidē utiq; armauit Mars belli curā habēs.
Tibiaria arma quidē primū circa tibias posuerūt,
Frangentes fabas uirides, benēq; aptantes,
Quas ipsi per noctem stantes comederunt.
Thoraces aut habebāt calamis circūdati à corijs,
Quos selem excoriantes scienter fecerunt.
Clypeus aut erat lucernæ medi⁹ umbilic⁹, at certe
Lōgæ acus omnino æreū opus Martis. (lancea
At cassis testa in temporibus nucis.
Sic quidē mures erant armati. ut aut intellexerūt
Ranæ egressæ sunt ab aqua, in unum locum
Venientes consiliū congregauerunt belli mali.
Cōsyderatib⁹ aut ipsis unū seditio, uel q̄s tumultus.
Præco

κῆρυξ ἐγγύθερ ἦλθε φέρων σκῆπτρόν μετὰ χερσὶ,
 τυρογλύφα ἰδὼς μεγαλήτορ· ἔμβασίχυντο
 ἀγγέλων πολέμοιο κακῆρ φάτιρ, εἶπέ τε μῦθον.

Ω βαῖραχοι. μῦες ὕμμιρ ἀπαλήσαντες ἐπεμψαμ
 εἰπεῖν ὅπλίζεσθαι ἐπὶ πολέμῳ τε μάχῳ τε.
 εἶδον γὰρ κατ' ὕδαρ ψυχὰς παγα ὅρ κατέπεφνε
 ὑμέτερες βασιλεὺς φυσίγναδος· ἀλλὰ μάχεσθε
 οἵτινες ἐν βαῖράχοισιρ ἀριστῆες γεγάατε.

Ω εἰπὼν ἀπέφλυε, λόγῳ δ' εἰς οὐατα μῶν
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βαῖράχων ἀγερῶχων.
 μεμφορμλῶν δ' αὐτῶν φυσίγναδο εἶπερ ἄναςας.

Ω φίλοι. οὐκ ἔκτενον ἐγὼ μῶν οὐ δὲ κατᾶδον
 ὀλλύμενον· πάντως ἐπνίγη παίζων πρὸ λίμνῳ,
 νήξας τὰς βαῖράχων μιμδμλῳ· οἱ δὲ κίκισοι
 νῶν ἐμὲ μέμφορται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βυλὴν
 ζητήσωμιν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμιν.
 τοῖ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι σῶμλιν ἅπαντες,
 ἀκροῖς πᾶς χεῖλεσιρ ὅπρ κατὰ κρημνῳ ὁ χῶρος.
 ἦνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 δρεξάμλινοι κορύθων, ὅς τις χεδ' ὀρ ἀντίον ἔλθοι,
 ἐς λίμνῳ αὐτῆς σὺν ἔντεσιρ εὐδὺ βάλωμιν.
 οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τῶν ἀκολύμβων,
 σήφομλιν

RANAR. ET MVR. PVGNA. 17

Præco prope uenit, ferens sceptrū in manibus
Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,
Nunciāns belli malā famam, dixitq; sermonem.

O ranæ, mures uobis minitantes miserunt
Dicere armari ad bellumq; pugnamq;
Viderunt em̄ per aquā Psicharpaga, quē occidit
Vester rex Physignathus. sed pugnate

Quacunc; inter ranas egregiæ geniti estis.

Sic locutus disparuit. sermo aut̄ in aures muriū

Ingrediens, cōturbauit mentes ranarū superbarū.

Accusantib; aut̄ ipsis Physignathus dixit surgēs.

O amici, non occidi ego murem, neq; uidi
Pereuntē. omnino suffocatus est ludēs iuxta lacū,

Natus ranarum imitatus. at pessimi

Nunc me accusant inculpabilē. sed age consiliū

Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.

Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optimas

Corpora ornantes armati stemus uniuersi

Summas iuxta ripas, ubi præcep̄ locus.

Quando autē impetum faciētes in nos, uenerint

Accipiētes à galeis quicūq; pp̄e obuius uenerit,

In lacum ipsos cum armis statim deiciamus.

Sic enim suffocantes in aquis experteis natandī,

s **C**onstituemus

τυρογλύ
φου, hoc
est, exca
uatoris
cascorū.
Εμβασί
χυτος, quod so
la in ol
las irrē
pere.

στῆσιν ὀνύχῳ εὐθύμως ὅ μιν κτόνοιο ὧ δὲ βροτοῖσιν·

ὣς ἄρα φωνήσας, ὅπλοισι γινέδυσεν ἅπαντας·
 φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφοτέρωθεν
 δώρην δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων·
 φύλλα δὲ πῶν κραιβάων εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν·
 ἔγχυτο δ' ὀξύχοινος ἐκασὼ μακρὸς ἄρηται.

καὶ κόρυδες κοχλιῶν λεπτῶν κράτ' ἀμφοτέρωθεν
 φραξάμενοι δ' ἔσκησαν ἐπ' ὀχθαῖς ὑψηλῇσι,
 σείοντες λόγχας, θυμῷ δ' ἐπλητο ἕκαστος.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ καλίσας εἰς οὐρανὸν ἄσπερόεντα,
 καὶ πολέμῳ πληθύνειν κρατερὸς τε μαχητὰς
 πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἦδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
 οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἦδ' ἐργάντων,
 ἦδ' ὑγερῶν ἐρέεινε· τίνες βαρυσχοῖσιν ἄρωγοι,
 ἢ μυστρίν ἀθανάτων; καὶ ἀδηνάκῃ προσέειπε·

ὦ δύγατρον, μυστρίν ἢ ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ;
 καὶ γὰρ σὺ καὶ νηὶ κούρῃ σκιστῶσιν ἅπαντες,
 κνίσῃ τρυπόμενοι, καὶ ἐδ' ἑσμάσῃ ἐκ δυσιῶν.

ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης, τότε δὲ προσέειπεν ἀδύμῃ·
 ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πρότερόν γε μυστρίων ὀνυχοῖσιν
 ἐλδοίμην ἐπ' ἀρωγῆς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργον·
 σέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους εἶνευ ἐλαΐς·
 τότ' οὖν δὲ μὲν λίμν' ἔδρακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.

πέπλοιο

RANAR .ET MVR. PVGNA. 13

Cōstituemus statim muriū occisorū hic tropheū.

Sic certe loquutus, armis induit uniuersos.

Folijs qdē maluarū tibias suas circūcooperierunt.

Thoraces autē habuerūt uiridibus latis à corijs.

Folia autē caulium in clypeos bene aptauerunt.

Lācea autē acutusiūcus unicuiq; lōgus aptat⁹ erat.

Et galeæ cocleis subtilib⁹ capita circūcooperiebāt.

Circūdantes autem steterunt in ripis altis

Cōquassantes lanceas. aio autē plen⁹ erat unusq;sq;.

Iuppiter autem deos uocans in cælū astriferum,

Et belli multitudinē oñdēs, potētesq; pugnatores

Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,

Qualis Centaurorū exercitus procedit & gigātū.

Suauiter ridens interrogabat, q^u ranis auxiliatores

Vel murib⁹, immortalib⁹ & Palladē allocutus est.

O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?

Etem tuū p templū semp exultāt uniuersi mures,

Odore delectati & cibarijs ex sacrificijs.

Sic certe dixit Saturni⁹. hūc autē allocuta ē Pallas.

O pater, nō certe unq; ego muribus cōsumptis

Venirē auxiliatrix, qm̄ mala multa mihi fecerūt,

Coronas destruentes & lūernas causa olei.

Hoc autē meas ualde momordit mētes q̄le fecerūt.

πτόλορ μὲ κατέβρωξαρ ὅρ θ' ἰφῆμα καμῖσα
 ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ σῆμονα λεπτόν ἐνῆσα.
 τρώγλας τ' ἐμποίησαρ, ὃ δ' ἠπῆτης μοι ἐπέσθ,
 καὶ πᾶσα με τόκας, τότε χάριθ' ἰζώρισμαι.
 χρυσάμην γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς βατράχοισιν ἀρκεγέμεν οἷκ ἐδελήσω.
 εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι. ἀλλ' ἄ με πρῶτον
 ἐκ πολέμου ἀνίσταν, ἐπεὶ λίω ἐκοπώθηρ
 ὕπνῳ δ' οὐομνίω οὐκ εἶσαρ δορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι. ἐγὼ δ' αὖπνος κατεκίμην
 πλὴν κεφαλῇ ἀλγῖσα, ὥς ἐβόκησθ' ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε παυσώμεθα θεοὶ τότῳσιν ἀρήγην,
 μήκε τις ὑμμεῖωρ τρωδὴ βέλεα ὀξυόεντι.
 εἰσὶ γὰρ ἀρχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίθ' ἔλθοι
 πάντες δ' οὐρανόδεσπ' τερπόμεθα δῆρι δρῶντες.
 ὧς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε πεπείδοντο θεοὶ ἄλλοι
 πάντες. ὁμῶς δ' ἄολλέες ἦλυθον εἰς ἓνα χῶρον.
 καὶ δ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
 καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 θεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον. οὐρανόδεσπ' δ' ἐ
 ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
 πρῶτον δ' ὑψιβόας λειχίνους οὐτάσε δ' ὄρι
 ἔσαότ' ἐν προμάχοις καὶ γαστέρας εἰς μέσον ἔπαρ,
 καὶ δ'

Peplum meū corroserunt, quod texui laborans

Ex trama subtili, & stamen subtile neuī,

Foramināq; fecerunt, at sutor mihi institit,

Exigit à me usuras, huius gratia irata sum.

Mutuata em̄ subtextū, & non habeo restituere.

Sed neq; sic ranis auxiliari non uelim.

Sunt em̄ neq; ipsæ mentibus firmæ, sed me primū

Ex bello redeuntē, postq; ualde defatigata fui,

Somno indigentē non permiserūt tumultuantes

Neq; parū oculos deflectere, ego at̄ isōnis iacebā

Caput dolens, donec clamauit gallus gallinaceus.

Sed age cessemus dei ijs auxiliari.

Ne utiq; aliquis uestrum uulneretur telo acuto.

Sūt ei cominus pugnātes etiā si de^o cōtra ueniret.

Omnes autē de cælo delectemur litem uidentes.

Vt certe dixit, huic autem post paruerunt dei alij.

Omnes simul autē collecti uenerunt in unū locū.

At uenerūt præcones duo, signū belli ferētes.

Et tunc culices magnas tubas habentes,

Vehemēter tuba clāgebāt bellī strepitū. cælit^o aut̄

Iuppiter Saturnius intonuīt signum bellī mali.

Prim^o aut̄ alteclamās Lichenorē uulnerauit lācea

Stantē inter, ppugnatores p̄ uētrē in mediū epar,

s 3 **Concidit**

Exēplar
antiquū
πρώην
habet, non
πρώτον,
id ē, pau
lo ante.

ἀλχίνορ,
a lambē
da cau
da.

καὶ δ' ἔπεισε πρηνὴς ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἑδείρας
 τρωγλοδύτης δέ μιν αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
 πῆξεν δ' ὅν σθένος σιβαρόν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
 εἴλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 στυλαῖ δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυσον.
 ἄρτοφάγος δὲ πολύφωνον κτλ γαστέρα τύψεν.

ἔριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων θξέπτη.

λιμνοχάρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον
 τρωγλοδύτην πότερ' αὖ μύλοισι τρώσεν ἐπιφθὰς,
 αὐχένα πᾶρ μέσσοι. τὸν δ' ἐσκότ' ὅσ' ἐκάλυψε.

λεχίνωρ δ' αὐτῷ τιτύσκει δ' ὕρι φανῶ,

κτλ βάλεν, οὐ δ' ἀφάμαρτε καδ' ἦπαρ. ὡς δ' ὤνοσε
 κρημβοφάγος ὅχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.

ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέληγε ὅν ὕδασι. ἦλασε δ' αὐτὸν.

κάππεσε δ' οὐκ ὅτι ἐνέτισεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 πορφυρέα. αὐτὸς δὲ πᾶρ ἰοῦ θξετανύσθη.

χορδῆσι λιπαρῆσί τε πορνύμων λαδόνεσσιν.

λιμνήσι δ' ὅχθαισι τυρόγλυφον θξενάριξε.

πτορνόγλυφον δὲ ἰδὼν καλαμίνδιος, εἰς φόβον ἦλθεν

ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, πλὴν ἀσπίδα ῥίψας.

ὑδρόχαρις δ' ἐτε πῆρνοφάγον βασιλῆα,

χλιδάδιον πηλῆας κτλ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ

ἐκ ῥινῶν ἔσταξε. πάλῃ αὖτε δ' αἵματι γαῖα.

λειχοπίνῃ

Cōcidit aut̃ pron⁹. teneras at̃ puluerulētas ferit co

Troglodytes at̃ post ip̃m iaculat⁹ ē **P**ileona (mas

Infixit aut̃ in pectore solidā lācēā. hūc aut̃ cadētē

Cepit nigra mors. anīa aut̃ ex corpore euolauit.

Seutlæ⁹ at̃ utiq; occidit pcutiēs cor **E**mbasichytrū

Artophagus autē Polyphonū p uentrē pculsit.

Cecidit aut̃ supinus, anima aut̃ mēbris euolauit.

Lymnocharis aut̃ ut uidit pereuntē Polyphonū,

Troglodyten petra molari uulnerauit anticipās

Collū iuxta mediū. huic at̃ caligo oclōs coopuit.

Lichenor autē ipsius concuciebat lancea lucida.

Et percussit, neq; aberrauit p epar. ut aut̃ intellexit

Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens.

Sed neq; sic cessauit in aquis, impulsit autē ipsum.

Cōcidit aut̃, nō respirauit. tingebat̃ at̃ sanguīe lac⁹

Purpureo. ipse autem iuxta lītus extensus est,

Venis pinguibus incitatus intestinis.

Lymnisius autē in ripis **T**yroglyphum spoliauit.

Pternoglyphū at̃ uidēs **C**alamínthi⁹ in timorē ue

Saltauit aut̃ in lacū fugiēs, clypeū iaciens. (nit.

Ydrocharis autem occidit **P**ternophagū regem,

Saxo percutiens per guttur. cerebrum autem

Ex naribus stillabat. polluebat̃ aut̃ sanguīe terra.

s 4 **L**ichopinax

τρωγλο/

δύτης, φ

ingredi/

atur ri/

mas &

foramīa

Σεϋτλαῖ

ος, a be/

ta uel

porro.

Αρτοφά/

γος, a uo

rando

pane.

πολύφω/

νυμ, qua

si tu di/

cas mul

tiuocā,

κράμβο/

φάγος,

a uoran

dis cau/

libus.

Λυμνίσι/

ος, palu

stris.

τρυόγλυ/

φον, ab

excauā/

do caseo

τρυόχα/

γος, qd

aq gau/

deat.

λαχοπίναξ δ' ἔκτανεν ἀμύμονα βορβοροκοίτῳ
 ἔγχεσσι παίζατο. τὸν δὲ σκότος ὅσδ' ἐκάλυψε·
 πρῶτοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὶ δὲ εἴλκυσε κνισσοδιώκτῳ
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χερσὶ τένοντα.
 ψυχὰς παῖδ' ἡμῶν ἐτάρωσεν πορὶ τεθνηώτων.
 καὶ βάλε πηλοστόμῳ καὶ νηδύνῳ εἰς μέσον ἦπαρ.
 • • • οἳ πῶτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' αἰδὼς δὲ βεβήκει.
 πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλὸν δ' ἔρκαε ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
 καὶ δ' ἐμέτωπον ἔρριψε, καὶ δ' ἐξετύφλω πρὸ μικρὸν.
 θυμώδῃ δ' ἄρα κενός. ἐλὼν δέ γε χερσὶ παχεῖν
 κείμενον ἐν πεδίῳ λίθου ὄβριμον ἄχθον ἄρδεν.
 τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὲρ γόνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 κινήμην δεξιτερῇ. πῶσε δ' ὑπὸ καὶ ἐν κονίεσσι.
 κραυγασίδης δ' ἡμῶν, καὶ αὐδὴν βοᾷνεν ἐπ' αὐτὸν.
 τύψε μέσῃ δ' αὐτὸν καὶ γαστέρα. πᾶς δὲ οἱ εἴσω
 δεύχοιντο δῶκε. χαμαὶ δ' ἐκχυστο ἅπαντα
 ἔγκατ' ἐφελκομυῶν ὑπὲρ δόρατι χερσὶ παχεῖν.
 σιτοφάγῳ δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὀχθησὶν ποταμοῖο
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο. τείρετο δ' αἰνῶς.
 ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπὴν ὀλεθρον.
 τρωξάρτης δ' ἐβαλεν φυσίγναστον ἐς πόδα ἄκρον.
 ὧκα δὲ τερόμενος ἐς λίμνην ἦλατο φεύγων.
 τρωξάρτης δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ἡμίπνοον προπεσόντα,

RANAR. ET MVR. PVGNA. 25

Lichopíax at occidit irrephēsilē Borborocœtē βορβορο / κοίτην,
Lācea ípetū faciēs. obscuritas aut̄ oculos coopuit. quod in
Praßiphagus aut̄ uidēs pede traxit **C**nissodioctē cœno ia
In lacu autem suffocauit tenens manu neruum. ceat.
Psicharpax autē ultus est locijs mortuis. πρασο / φάγος,
Et percussit Pelusium p uentrē in medium epar. a come / dendo
Cecidit autem illi ante. anima aut̄ ad infernū. porro.
Pelobates aut̄ uidēs luti manipulū iecit in ipsum. κνισσοδ / ωκτην,
Et frontem inunxit, & excacabatur propemodū. quod ni
Irat̄us est aut̄ certe ille capiens utiq; manu fortī dorē in / sequat̄.
Iacentē in cāpo lapidē pōderosum pōdus terræ
Hoc pcussit Pelobaten sub genua. tota at̄ fracta ē πηλοβά / τησ, φρ
Tibía dextra. cecidit autē supīnus in pulueribus. lutū in / cedat.
Craugalides autē ult⁹ est, & rursus ibat in ipsum. κραυγα / σίδης, φ
Percussit mediū aut̄ ípm per uētrē. tot⁹ aut̄ ei itro caulium
Acut⁹ iunc⁹ ígrediebat̄. humi aut̄ effundebāt̄ uni speciē re
Intestina, extracta à lancea manu graui. (uersa ferat, nē
Sitophagus autem ut̄ uidit in rīpis fluminis, pe colo / re.
Claudicās ex bello recedebat. cōsūebat̄ aut̄ ualde σιτοφά / γος, qđ
Saltauit aut̄ in fossam, ut̄ aufugeret dirā perniciē. cibos ab
Troxartes at̄ pcussit Phylsignathū ī pedis sūmita. sumat.
Celeriter aut̄ cōsumpt⁹ in lacū saltauit fugiēs (tē.
Troxartes at̄ ut̄ uidit adhuc scīuiū q̄ añ ceciderat

καὶ οἱ ἐπέδραμναι ἀνδρὶς ἀποκτάμεναι μνησθέντες.
 πρῶτος δ' ὧς εἶδ' ἔνθ' ἡμίπνοον προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξείῳ χοίνῳ.
 οὐ δ' ἔρριξε σάκῳ. χέτο δ' αὐτὸς δ' ὄρος ἀκωκή.
 ἦν δ' εἰ τις ἐν μύεσσι νέθ' παῖς ἐξοχος ἄλλων,
 ἀρχέμαχος θύλῳ ἦος ἀμύμονος ἀρτεπιβόλῃ
 ὄρεται αὐτὸν ἄρ' αἰνῶν κρατὺς μόριδ' ἀρπάζει.
 εἰς μόνον ἐν μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 οὐ δὲ πρὸ λίμνης γαυρὸς μύεος οἶος ἀπ' ἄλλων·
 οὐδ' ἐπὶ πορθέσιν βαρβάρων γλῶτ' αἰχμητῶν.
 καὶ νύ κε μὲν ἐξέτελεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ δένεθ' ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόκσε πατὴρ ἀνδρῶν τε δειῶν τε.
 καὶ τὸτ' ἀπολλυμένοσδε βαρβάρους ὤκτερε κρονίῳ.
 κινήσας δὲ κάρη, τοίηρ δ' ἐφθέγγετο φωνῶν.

ὦ πόποι· ἦ μέγα ἔρπον ἐν δ' οὐδ' αἰμοῖσιν ὄρωμαι.
 οὐ μικρόν μ' ἐπληξε μόριδ' ἀρπάζειν λίμνην
 ἐννείην βαρβάρους βλεμεσίνων. ἀλλὰ τάχιστα
 παλλάδα πέμψωμι πολέμοκλονορ ἠδ' ἐκὼν ἄρην.
 οἱ μὲν ἀποχρήσασι μάχης κρατέον περ ἐόντα·

ὧς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
 οὐτ' ἄρ' ἀδηνάης κρονίδη δένεθ' οὔτε ἄρκος
 ἰχύσει βαρβάρους ἀρηγέμεναι αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἰώμεν ἀρηγόντες, ἢ δ' σὸν ὄπλον

κινείσθω

Et illi incurrit rursus occidere desyderans.

Prassæ⁹ at ut uidit adhuc semiuivū, q añ ceciderat

Venit p ppugnatores, & iaculat⁹ est acuto iūco,

Neq; fregit scutū. tenebat aut ipsius lanceæ acies.

Erat at qdā inf mures iuuenis fili⁹ egregi⁹ inf alios

Comin⁹ pugnās char⁹ fili⁹ irrephēibil⁹ Artepibuli

Princeps ipm Martē oñdēs robust⁹ Meridarpax

Qui solus inter mures dominabatur pugnando.

Stetit autē iuxta lacum elatus solus ab alijs.

Iactabat at depopulatū ire ranarū gen⁹ iaculatricū

Et certe perfecisset, qm magnū ipsi robur erat.

Nisi statim intellexisset pater hominūq; deorūq;

Et tūc pereūtes ranas miseratus fuisset Saturnius.

Mouens aut caput, talem locutus est uocem,

O Dij certe magnum opus in oculis uideo.

Non parum me stupefecit Meridarpax p lacum,

Trucidare ranas desyderans. sed celerrime

Palladē mittamus tumultuosam etiā & Martē,

Qui ipm arcebūt à pugna robustū q̄uis existētē.

Sic certe locut⁹ Iupiter. Mars at rñdebat sermōe.

Neq; certe Palladis o Iupiter potētia, neq; Martis

Poterit ranis auxiliari diram perniciem.

Sed age omēs eamus auxiliores, uel tuū iaculū

Moueat

πρασαῖ /
ος, quod
huius
caulis
colorem
imitetur
ΑΡΤΕΠΙ /
ΒΟΥΛΑ,
Muris
cogno-
men, qd
pani inū
dicitur.
μεριδάρ-
πας, a ra-
piendis
particu-
lis.

κινείσθω μέγα τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν,
 ὦ τιτάνας πῶς φνες χρίσεις ἔξοχα πάντων,
 ἱγκέλαδ' ὅρ' τ' ἐπέδ'ησας, ἰδ' ἄγρια φύλα γιγάντων.

Ως ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε φολόεντα κεραυνόν.
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε. μέγα μ δ' ἐλέλιξε μ Ὀλυμπον.
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δαμαλέον δι' ἰὸς ὅπλον
 ἔκ' ἐπιδιδίχσας. ὃ δ' ἄρ' ἔπ' αὖτο χερσὶν ἄνακτος
 πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βαρβάρους τέ μύας τε.
 ἀλλ' οὐ δ' ὥς ἀπέληγε μυνὼν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἔτετο πορδῆσεν βαρβάρων γῆν' αἰχμητῶν,
 εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπων βαρβάρους ἐλέησε κρονίωμ.
 ὅς γ' αὖ τότε βαρβάρουσι μ ἀρωγὸν εὐνὴν ἔπεμψεν.
 ἥλδορ δ' ἦλ' αἰφνης νωτὰ κμονες, ἀγχυλοχῆλαι,
 λοξοβάται, στραβοί, φαλιδόσμοι, ὀσρακόδ' ῥμοι,
 ὀσοφυεῖς, πλάτανωτοι, ἀποσίλβοντες ὣν ὥμοις,
 βλαιασοί, χερσὶν ὀνέοντες, ἀπ' ἐξων μ ἐσορῶντες,
 ὀκτάποδες, δικάρ' ῥμοι, ἀχειρεῖς, οἱ δὲ καλεῶνται
 καρκίνοι. οἱ γ' αὖ μυνὼν οὐρανὸς σομάτεσσιν ἔκοπτον,
 ἥ δ' ἐ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάπτον δὲ λόγχοι.
 οὐδ' καὶ ὑπὲρ δ' εἰσσαν δ' αἰλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμεναν μ.
 ἐς δὲ φυγὴν ἔξάποντο. ἰδύετο δ' ἥλιος ἥδ' η.
 καὶ πολέμου τελετὴ μονομήμου ἦλ' ἐτελέσθη.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-
 ΤΡΑΧΟΜΙΤΟΜΑΧΙΑΣ.

Moueaturn magnũ, qđ Titanas sustulit, potēsop⁹,
Quo Titanas occidisti egregio. ultra oēs. (gātũ.
Enceladũq; tumltuosēq; ligasti, & agrestia gñā gi
Sic certe dixit. Saturni⁹ at iaculat⁹ ē ardēs fulmē.
Primũ quidē intonuít. magnũ aut cōmouit cælũ.
Sed postea fulmen terribile Iouis telum
Misit iuoluēs. illud aut certe euolauit à manu reg⁹.
Oēs qđē utiq; terruit iaculat⁹, ranaśq; muresq; (pli⁹
Sed neq; sic cessauit muriũ exercit⁹, sed adhuc am
Cupiebat depopulatũ ire ranarũ gen⁹ iaculatricũ.
Nisi ab olympto ranas miserat⁹ fuisset Saturnius.
Qui utiq; tũc ranis auxiliatores ilico misit. (curuis
Venerũt at ex iprouiso hñtes icudes i tergo, unguł
Obliq; ingrediētes, tortuosi, hñtes cortices i ore, o
Ossei natura, lati hũeros, rutilātes i hũerũ (stripelles
Blasi, neruosis manibus, à pectoribus intuentēis,
Octopedes, bicipites, māib⁹ incapabiles. illi at uo/
Cācri. q utiq; muriũ caudas orib⁹ incidebāt (cant
Etia pedes & manus. flectebant aut lanceæ.
Quos & timuerũt miseri mures, neq; sustinuerũt.
In fugam aut uertebant. occidebat autē sol iam,
Et belli finis unius diei perfectus est.

**FINIS HOMERI
BATRACHOMYOMACHIAE.**

Επιτάφιον εἰς Ὀμηρον ΑΝΤΙ-

Πάτρσ σιδωνίς.

τὰρ μερόπων παῖδω, δὲ μέγα σῶμα, τὰρ ἴσα μῦσαις
 φθεγξαμένην κεφαλὰν ᾧ ξένη μαιονίδεω,
 ἅ δ' ἔλαχον νασίτις ἴσ' σπιλάε. οὐ γὰρ ᾗ ἄλλῃ
 • ἔργον, ἀλλ' ᾗ ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπε.
 ᾧ νεῦμα κρονίδαο δ' παγκρατὲς, ᾧ καὶ Ὀλυμπον,
 καὶ τὰρ Αἴαντες ναύμαχον εἶπε βίαν,
 καὶ τὸν Ἀχιλλείοις φαρσαλίῃσιν ἔκτορα πώλοισι
 δεῖα δαρδανικῷ δρυπήόμηνον παίδω.
 εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθεα
 καὶ Θέτιδος γάμέταμ' Ἀβραχύνβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εὐδαδε πλὴν ἱερὰν κεφαλὴν ἡ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῶν Ὀμηρον.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΦΡΟΒΕΝΙΩ

ΕΝ ΛΑΜΠΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙ-

ΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΕΤΕΙ

Α . Φ . ΙΗ .

ΜΗΝΙ ΓΑΜΗΛΙΩΝΙ.

Epitaphium in **H**omerum
Antipatri **S**idonij.

Hominum suadelam, magnum os, æqua **M**usis
Locutū caput o hospes **M**æonidæ. i. **H**omeri,
Hæc sortita sum insularis li spelunca. nō em̃ in alia
Sacrum sed in me spiritū uita functus reliquit.
Quo nutum **I**ouis omnipotens, quo & **o**lympū,
Et **A**iæcis naualem expressit uim,
Et ab **A**chilleis **T**hessalicis **H**ectorem equabus
Secundum ossa in **G**ræco laceratum solo.
Si autē parua, cælo tam magnū, scias quod celat
Et **T**hetidis maritū exigui gleba (.i. pua) **I**cos.

In eundem.

Conditur hoc tumulo uates diuinus **H**omerus,
Herōum cecinīt qui bene gesta ducum.

APV**D** **I**O**A**NN**E**M **F**R**O**B**E**N**I**V**M**

IN **I**N**C**LY**T**A **G**E**R**M**A**N**I**,

AE **B**A**S**I**L**E**A**. **A**N**N**O

M. **D**. **X**V**I**I**I**.

ME**N**S**E** **I**A**N**V**A**R**I**O.

